

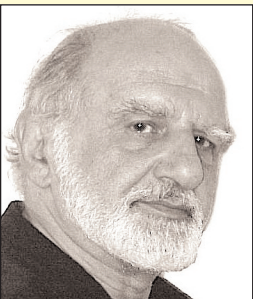
Μαξίμου ενάντια

Καλημέρα κ. Πρόεδρε

Έρχεται, χωρίς «Ε, ε, έρχεται»

Ε, λοιπόν, η συμφωνία έρχεται. Το λέει η κοινή λογική. Το καταλαβαίνει κανείς αξιολογώντας τις δηλώσεις των πλέον υπεύθυνων για το θέμα κυβερνητικών παραγόντων. Ας προσεγγίσουμε το θέμα με την τακτική μιας μαγειρικής συνταγής.

Παίρνουμε πρωτίστως ως βάση τα όσα δήλωσε ο ίδιος ο πρωθυπουργός μετά την

σύσκεψη του οικονομικού επιτελείου. Προσθέτουμε τις χθεσινές δηλώσεις του υπουργού Οικονομικών στο «ΒΗΜΑ FM». Αναμειγνύουμε με τις προχθεσινές δηλώσεις του νέου συντονιστή της διαπραγμάτευσης Ευκλείδη Τσακαλώτου στον βρετανικό «Guardian». Και τέλος ψήνουμε στο φούρνο της κοινοτικής πειθαρχίας που προέβαλε χθες ο υπουργός Επικρατείας Νίκος Παππάς, που είναι όχι απλώς το «δεξί χέρι» του Αλέξη Τσίπρα, αλλά το «alter ego» του.

Τα μηνύματα δεν απευθύνονται προς τα έξω. Εκεί τα πράγματα είναι δεδομένα. Η συμφωνία δεν θα επιτευχθεί στο «Brussels Group». Εκεί, με τους «κολλημένους χαρτογιακάδες» θα τα σπάσουμε. Διότι η συμφωνία δεν βγαίνει με στεγνά τεχνοκρατικά κριτήρια. Οι τεchnοκράτες δεν αξιολογούν ως «μετρήσιμο μέγεθος» την ανθρωπιστική κρίση, την απόγνωση ενός λαού, πολλώ δε μάλλον τις επιμέρους προσωπικές τραγωδίες. Άρα χρειάζεται πολιτική λίπανση. Πολιτική λύση. Που πρέπει να την δώσουν από κοινού ο Τσίπρας με την Μερκελ, τον Γιουνκέρ και τον Ολαντ.

Τα μηνύματα δεν απευθύνονται προς τα έξω. Εκεί τα πράγματα είναι δεδομένα. Η συμφωνία δεν θα επιτευχθεί στο «Brussels Group». Εκεί, με τους «κολλημένους χαρτογιακάδες» θα τα σπάσουμε. Διότι η συμφωνία δεν βγαίνει με στεγνά τεχνοκρατικά κριτήρια. Οι τεchnοκράτες δεν αξιολογούν ως «μετρήσιμο μέγεθος» την ανθρωπιστική κρίση, την απόγνωση ενός λαού, πολλώ δε μάλλον τις επιμέρους προσωπικές τραγωδίες. Άρα χρειάζεται πολιτική λίπανση. Πολιτική λύση. Που πρέπει να την δώσουν από κοινού ο Τσίπρας με την Μερκελ, τον Γιουνκέρ και τον Ολαντ.

Όποιος, από το προσωπικό κουζίνας, διαφωνεί με το παρασκεύασμα, όποιος θα ήθελε κινεζική κουζίνα ή ρωσικά μπλινίς, αν τολμά, ας αναλάβει τις ευθύνες του. Ας καταψηφίσει, με κίνδυνο να ρίξει την κυβέρνηση. Στις εκλογές που θα ακολουθήσουν, εφόσον δεν έχει παρέλθει εξάμηνο, από την προηγούμενη κάλπη ως την προκήρυξη τους, θα ισχύει το καθεστώς της «λίστας». Άρα ο πρωθυπουργός θα επιλέξει ποιους θα «κόψει». Και αν κατέβουν χωριστά, θα δούμε αν η πλειονότητα από όσους στήριζαν τον ΣΥΡΙΖΑ θα πάει με τον Τσίπρα ή με τον Νταβανέλο και τον Λεουταάκο.

Η συμφωνία λοιπόν έρχεται, «εκτός αν σπάσει ο διάλογος το ποδόρι του». Αλλά μην περιμένουμε ότι το περιεχόμενο της θα είναι τέτοιο που να κάνει οποιονδήποτε να βγει στους δρόμους και να φωνάζει ρυθμικώς το «Ε, ε, έρχεται». Το περιεχόμενο της θα είναι σκληρό. Αλλά θα είναι καλύτερο από την παράταση αυτού του μετωρισμού στον οποίο βρισκόμαστε. Και πολύ καλύτερο από την οριστική ρήξη.

Υπομονή. Η καλή κουζίνα, επιβάλλει καλό ζύμωμα.

Γ. Π. ΜΑΣΣΑΒΕΤΑΣ
www.massavetas.gr

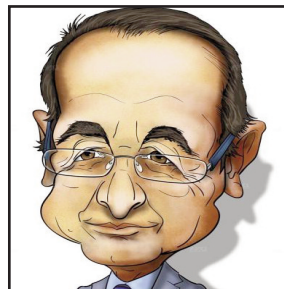
Μπορεί ο χειρ Σόιμπλε να θέλει την Ελλάδα εκτός ευρω, μπορεί ο νέος υπουργός εξωτερικών της Φινλανδίας και ηγέτης των «Αληθινών Φινλανδών», Τίμο Σόνι, που είναι περίπου ο Καμμένος της χώρας του, να μας θέλει ακόμη και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης και να ωρείται «όχι άλλα λεφτά για την Ελλάδα», αλλά δεν θα είναι αυτοί που θα έχουν τον τελευταίο λόγο.

Αν είναι να υπάρξει μια λύση, μετά το επίσημο ομολογούμενο αδιέξοδο στις διαπραγματεύσεις των Βρυξελλών, αυτή θα την δώσουν η καγκελάρια της Γερμανίας Άνγκελα Μέρκελ, ο πρόεδρος της Γαλλίας Φρανσουά Ολαντ και ο πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ζαν Κλοντ Γιουνκέρ.

Ευτυχώς υπάρχει και η τεχνολογία. Που επιτρέπει την άνεση των τηλεδιασκέψεων. Και έτσι είχε την δυνατότητα, ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας, αμέσως μετά την

Η πίσω πλευρά

Στα γεγονότα και τα πρόσωπα

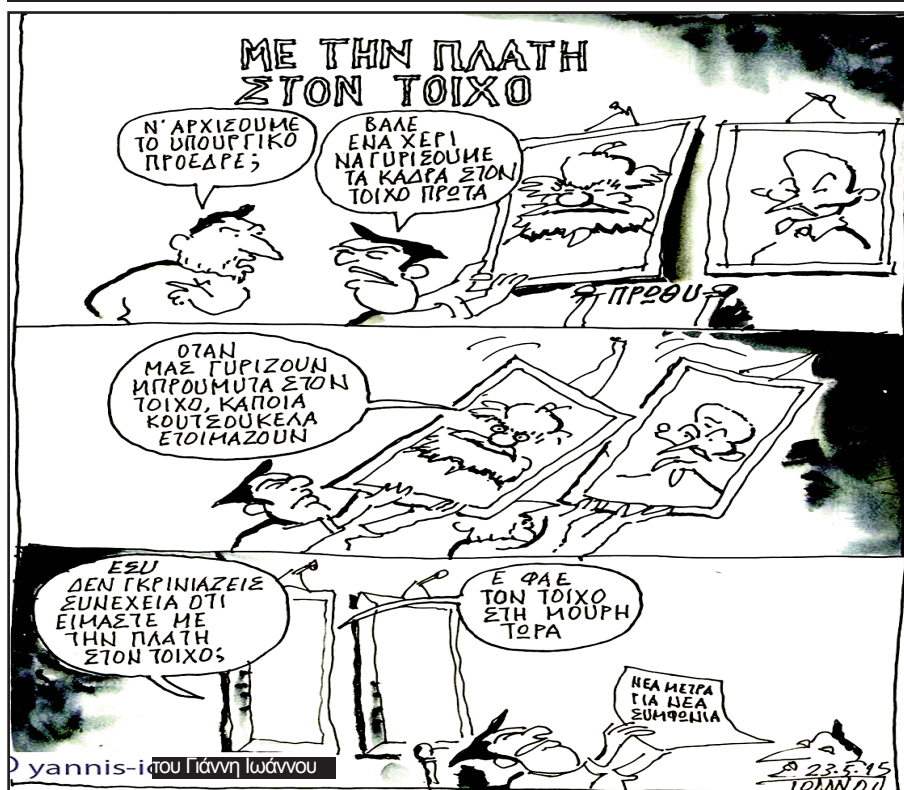
ενημέρωσή του από τον Ευκλείδη Τσακαλώτο, για την ασυμφωνία των Βρυξελλών, να ζητήσει το απόγευμα της Πέμπτης τηλεδιάσκεψη με Μέρκελ και Ολαντ. Τηλεδιάσκεψη που κράτησε σχεδόν μια ώρα.

Είναι προφανές ότι κατά την τηλεδιάσκεψη αυτή υπήρξε ουσιαστική προσέγγιση για μια πολιτική λύση του προβλήματος. Και αυτό είναι μέγα κέρδος και για την Ελλάδα και για τον Αλέξη Τσίπρα.

Ένα κέρδος που δεν είναι διατεθειμένος να το διακινδυνεύσει με εσωκομματικές αμφισβητήσεις. Αυτό το νόημα είχε το ότι, αμέσως την επόμενη, βγήκε ως «λαγός» ο Νίκος Παππάς να ανακοινώσει, ως αυτονόητο, ότι για την ψήφιση της συμφωνίας θα υπάρξει κοινοτική πειθαρχία.

Να σφίξουν οι... διαφωνίες.

Ο οπισθογράφος

ΠΡΟΣΩΠΑ

Σύσσωμο το έθνος παρακολουθεί με αγωνία να δει πως θα καταλήξει η υπόθεση της **Ελενας Παναρίτη**. Θα την πάρει τη θέση του εκπρόσωπου της Ελλάδας παρά το πλευρό της Κριστίν Λαγκάρντ στο ΔΝΤ; Πιέζει σχετικώς ο τωρινός προστάτης της, ο υπουργός Οικονομικών **Γιάννης Βαρουφάκης**, όστις την είχε περιλάβει και στην αρχική ομάδα διαπραγμάτευσης. Από όπου, με εντολή του **Αλέξη Τσίπρα**, αποσύρθηκε ... λόγω μεγάλης επιτυχίας.

Αλλά δεν είναι η πρώτη φορά που ο Αλέξης Τσίπρας έχει αρνητική γνώμη για την εν λόγω κυρία που αυτοπροβάλλεται, στο βιογραφικό της, ως «θεσμική οικονομολόγος». Το 2011, μιλώντας στη Βουλή για την εκποίηση του δημόσιου πλούτου της χώρας, είχε πει, απευθυνόμενος στον τότε πρωθυπουργό **Γιώργο Παπανδρέου** και τοτινό προστάτη της κ. Παναρίτη την οποία είχε διορίσει δεύτερη στο νηφοδέλτιο επικρατείας του ΠΑΣΟΚ:

«*Έχετε την τεχνονομία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της κ. Παναρίτη της Παγκόσμιας Τράπεζας που ήταν ειδικευμένη στο real estate και σύμβουλος ενός προέδρου χώρας που αυτή τη στιγμή έχει είκοσι χρόνια κάθειξη, τον Περού.*»

Στο οποίο Περού, η κ. Παναρίτη, υπηρετώντας την κυβέρνηση του μετέπειτα καταδίκου **Φουτζιμόρι**,

Ελλάς: Η χώρα όπου επιπλέουν κάθε είδους επιτήδευοι ΒΡΕΘΗΚΕ ΜΙΑ ΘΕΣΗ ΓΙΑ ΝΑ... ΒΟΛΕΥΤΕΙ Η ΕΛΕΝΑ ΠΑΝΑΡΙΤΗ

κατάφερε να κάνει τις τράπεζες πλουσιότερες και τους αγρότες ... ακτήμονες. Διαπίστωσε ότι το πρόβλημα της χώρας ήταν ότι είχε αγροτική οικονομία, με αγρότες που δεν είχαν τίτλους ιδιοκτησίας. Οπότε οι τράπεζες δεν τους δανειοδοτούσαν για να εκσυν-

χρονίσουν την παραγωγή τους. Χάρη στην κ. Παναρίτη, απέκτησαν τίτλους ιδιοκτησίας με τους οποίους υποθήκευσαν τα χωράφια τους παίρνοντας δάνεια. Και όταν δεν μπορούσαν να τα εξυπηρετήσουν, οι τράπεζες βρέθηκαν με τεράστιες εκτάσεις γης

...με τίτλους ιδιοκτησίας.

Αλλά πέρα από την θητεία της στο Περού και άλλες τριτοκοσμικές χώρες, όπου υπηρέτησε ως στέλεχος του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας, έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον οι απόψεις της για το τι πρέπει να γίνει στην Ελλάδα.

Ως βουλευτής πια του ΠΑΣΟΚ και σύμβουλος του Γιώργου Παπανδρέου είχε δώσει την συνταγή της:

«*Δεν είναι το πρόβλημα, να κόψουμε λίγο τους μισθούς, να κόψουμε λίγο τις συντάξεις ΚΑΙ ΟΧΙ ΛΙΓΟ, ΠΟΛΥ. Το θέμα μας είναι να πάσουμε να έχουμε τα ελλείμματα τα οποία δημιουργούν ατυπικότητες στον κόσμο, ατυπικότητες στην αγορά, ατυπικότητες στην κοινωνία.*»

Άρα έχει όλα τα προσόντα να προταθεί για μια τέτοια διεθνή θέση, από μια κυβέρνηση της Αριστεράς και του λαού, έστω και αν η «Αυγή» στις 22 Σεπτεμβρίου του 2009 της είχε αφιερώσει ειδικό αρθρό με το ερώτημα: «Είναι ένας επικίνδυνος αδαής ιδεολόγος ή ένα καλά κρυμμένο αρπακτικό»; Αλλωστε σε αυτόν τον τόπο πάντα επιπλέουν οι φελλοί και οι επιτήδευοι.

Η Παναρίτη φελλός δεν είναι. Και πτυχία και γνώσεις έχει. Αλλά οι απόψεις της είναι τροϊκανότερες των τροϊκανών.